

## Posudek oponenta práce.

Antonín Šturm, 2017: Vojenské konflikty ve východních Čechách ve 12. až 15. století.

154 stran (36 stran obrazové přílohy).

Práce A. Šturma se svým zaměřením věnuje problematice, která se zejména v západoevropském prostředí těší v poslední době značné oblibě a zároveň dochází i k jejímu postupnému rozvoji. U nás se nejčastěji toto odvětví nazývá obecně jako archeologie konfliktu, či jako archeologie bojišť. Vyjma dokumentace několika polních opevnění, pochodových táborů, či pozůstatků po obléhacích pracích se tento trend na našem území začíná teprve postupně etablovat.

Proto je nutné ocenit přístup studenta, který se rozhodl věnovat tématu, ke kterému v soudobé české literární produkci nenajde mnoho srovnávacích, či metodických opor. Pomyslným bitevním polem se pro autora staly východní Čechy v období 12. – závěru 15. století. Po úvodních kapitolách, ve kterých se věnuje tématu *archeologie bojišť* v obecné rovině se student zaměřuje již přímo k zadanému tématu. Autor se blíže zaměřuje na 19 střetnutí, které v dané oblasti známe díky písemným pramenům. Každá položka je logicky členěna do částí věnujících se popisu konkrétní události, lokalizaci konfliktu a konečně archeologickému potenciálu střetnutí. Ve stručném zhodnocení jsou pak jednotlivé bitvy rozřazeny dle přesnosti jejich lokalizací na čtyři stupně. Mezi nejlépe *lokalizovatelná* bojiště patří bitva u Hořic roku 1423, bitva u Německého Brodu, či srážka u České Skalice (1424).

Poněkud nadbytečně působí některé části práce, které autor dále nerozvíjí a ani není metodicky zdůvodněna jejich přítomnost (např. *dobývání o pevných lokalit*), či s tématem souvisí pouze okrajově a jejich ztotožnění s konkrétní událostí je problematické (*nálezy z hradeckého muzea*).

K hlavním výtkám patří místy méně srozumitelné pasáže, časté používání jednoho publikovaného zdroje, citace obecných prací, či drobné překlepy – nutné je však si uvědomit, že se jedná o studentovu první odborně psanou práci, která kladla na autora zvýšenou nutnost pracovat s více publikovanými zdroji. Hlavním nedostatkem je poměrně stručné zhodnocení v závěru práce. Citelně zde chybí pasáže, které by řešily další postup zkoumání. Získané poznatky by si jistě zasloužily více rozvést a snad se tak stane v během další autorovy činnosti

Práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 19. srpna 2017

Pavel Drnovský